

EDOUARD DERU (+ 1928)

In 1897 werd de solo viool bespeeld door Edouard DERU, solist aan het Munttheater en de Concerts Ysaye, medewerker aan de Concerts Populaires en aan de conservatoriumconcerten te Brussel. Deze 20-jarige violist was afkomstig uit Verviers en leerling van Eugène YSAYE (1). DERU speelde zeer zuiver en met stijl. Het vierde vioolconcerto van VIEUXTEMPS voerde hij op 27 juni 1897 zeer briljant uit, op de finale na (2). Naast transcripties van zeer populaire werken, bracht hij ook kleine, meer hoogstaande werken, zoals de poëtische viooloromance van J. SVENDSEN en de virtuoze "Zigeunerweisen" van SARASATE (19 juli 1897). Met een staande ovatie werd hij bedacht op 29 juli 1897 voor zijn uitvoering van het vioolconcerto van MENDELSSOHN. Het andante bracht hij met veel gevoel en de finale werd heel levendig dankzij een soepele boogstreek (3). Oostende mocht zich gelukkig prijzen met haar nieuwe concertmeester. Het jaar daarop schreven de kranten nog met méér lof over hem : zijn spel was breder en hij speelde met krachtige expressie (4). Op 21 juli 1898 voerde hij het derde vioolconcerto van C. SAINT-SAENS uit met zwier en techniek en een jeugdig en warm temperament (5). De Carillon d'Ostende profiteerde van deze gelegenheid om DERU's carrière eens te overlopen en hem lof toe te zwaaien (6). In zijn geboortestad Verviers volgde hij vioolles bij KEFER, directeur van de muziekacademie. In één jaar en enkele maanden tijd behaalde hij aan het Brussels conservatorium zijn eerste prijs onder de hoede van YSAYE. In hetzelfde jaar - hij was toen nog geen 18 jaar - werd hij tweede soloviolist aan de Opera benoemd en twee jaar later eerste. Deze zeer bescheiden artist stond, als opvolger van J. SMIT, voor een zware taak, die hij uitstekend vervulde. Eind augustus 1898, midden in het muzikale seizoen werd hij ernstig ziek en had dringend enkele weken rust nodig (7).

Op 13 juli 1899 maakte hij een diepe indruk op zijn publiek bij de uitvoering van het tweede vioolconcerto van Max BRUCH. Alleen het allegro klonk iets te vlug (8).

Op 26 juli trad Deru opnieuw naar voor met het derde vioolconcerto van C. SAINT-SAENS, een dankbaar maar ook een moeilijk werk. Het publiek vond hem zo sympathiek dat het reeds voldoende was dat hij op scene kwam of hij kreeg een staande ovatie (9). Op 11 juli 1901 werd DERU solist in MENDELSSOHN'S vioolconcerto. Hij speelde dit meesterwerk zeer fijn, maar erg veel ging er verloren in zo'n grote zaal (10). Nog dezelfde maand, op 25 juli, stond hij opnieuw vooraan, ditmaal samen met altist VANHOUT. Ze brachten het andante en het presto uit MOZARTS concerto voor viool en alt. Tijdens hetzelfde concert speelde hij ook op zijn viola d'amora, in "Le Cygne" (Carnaval des animaux) van SAINT-SAENS en een aria van BACH. Hetzelfde seizoen, 10 augustus 1901, voerde hij nog het andante uit het vierde vioolconcerto van VIEUXTEMPS uit.

Op 3 juli 1902 had de eerste uitvoering plaats van de "Schottische Fantasie" voor viool en orkest van Max BRUCH, die toen professor compositie was te Berlijn. Hij schreef dit werk in 1880 (11).

Deze mooie, zangerige en virtuoze compositie werd zeer fijn en gevoelvol uitgevoerd (12). Tien dagen later; op 13 juli 1902, vertolkte hij het vioolconcerto van BEETHOVEN met de cadens van violist J. JOACHIM. Hij beloofde het publiek voor hun applaus met een mazurka van H. WIENIAWSKY (13).

Het eerste vioolconcerto in g van Max BRUCH kwam tot leven op 30 juli 1903. De uitvoering was warm en gevoelvol, behalve de snelle passages die zeer zenuwachtig en minder zuiver geïnterpreteerd waren. Zijn bisnummer : een vioolromance van J. SVENDSEN, klonk ook eerder te snel (14).

Op de vooravond van Maria-Hemelvaart mocht hij samen met zijn leraar Eugène YSAYE het dubbelconcerto van J.S. BACH brengen (15). DERU's ambities groeiden en hij vroeg ontslag aan als eerste violist van het Munttheater (16). In de winter 1904-1905 traden DERU en Théo YSAYE samen op in de stedelijke muziekacademie en brachten er de geschiedenis van de viool- en de pianosonate in de 18de en 19de eeuw (17).

Acht september 1905 werd een zware dag voor DERU : het tweede vioolconcerto in f van LALO, "Rêve d'enfants" van E. YSAYE, "Airs russes" van H. WIENIAWSKY en een nocturne met harpbegeleiding van F. CHOPIN als toegift aan zo'n enthousiast publiek. Zo'n zwaar concert was een goede voorbereiding op de concertreis die hij de volgende winter zou ondernemen (18). In maart en april 1906, toen geen grote concerten in het Kursaal gegeven werden, was DERU toch te gast in Oostende, samen met Théo YSAYE (19).

DERU vierde zijn tiende seizoen als concertmeester op 7 juli 1906 met het tweede concerto in d van Max BRUCH, de romance in G van BEETHOVEN en de tweede polonaise van H. WIENIAWSKY, wat minder in dit ernstige programma paste. Het publiek kreeg het verlangde bisnummertje : een menuet van W.A. MOZART (20). Op het Saint-Saensfestival (3 augustus 1906) was hij solist in de vioolromance op. 48 onder leiding van de maëstro zelf. 1907 was DERU's laatste concertseizoen te Oostende.

In 1909 koos de koning E. DERU uit om les te geven aan de jonge prins Leopold. Reeds was hij vioolleraar van prinses Elisabeth (21). Eind 1909 gaf DERU nog een concertreeks te Nancy (22). Als "violist van de koning" gaf hij elk jaar minstens één concert te Brussel (23).

EDOUARD LAMBERT

Edouard LAMBERT werd in 1908 concertmeester in het Kursaalorkest. Daar zijn taak hem waarschijnlijk zeer zwaar woog, trad hij het eerste jaar niet op als solist in grote hoogstaande werken. Op de Belgische nationale feestdag van 1909, in een concert met - traditiegetrouw - Belgische componisten-dirigenten, speelde hij het andante uit het vioolconcerto in D van Jan BLOCKX.

LAMBERT werkte ook mee aan de voorstellingen van kamermuziek, waar veel sonates en trio's gebracht werden van o.a. MOZART, BEETHOVEN, MENDELSSOHN, SCHUMANN en anderen. Het jaar daarop verzorgde hij de kamermuziek met het "trio Belge", samen met cellist Edouard JACOBS en pianist Charles DELGOUFFRE (24).

Op 17 juni 1910 was hij te horen in een concertfantasie van N. RIMSKY-KORSAKOW en in het adagio uit het vierde vioolconcerto van H. VIEUXTEMPS. Op 23 juli 1911 bracht hij vóór de pauze het volledige vierde concerto van VIEUXTEMPS en na de pauze de "Airs tziganes" van Pablo de SARASATE. Deze composities werden

zeer vaardig gespeeld, maar misten aan gevoel (25). Hij bracht het er niet steeds even goed van af : de polonaise van H. WIENIAWSKY op 22 juni 1912 was effenaf slecht; hij was te nerveus en ook de sfeer in de zaal ontbrak (26). "La muse et le poète" van C. SAINT SAENS, in duo met cellist JACOBS, liep de week nadien beter af (27). Op zijn jaarlijks solistenconcert in 1913 (01 juli 1913) voerde hij onder meer "La Follia" van A. CORELLI uit. Op 3 juli 1914 was zijn kroonstuk het vioolconcerto van MENDELSSOHN. Het overdonderend succes blijkt uit de bisnummers : het publiek eiste er drie (28).

Ann CASIER
Middelkerke

-
- (1) E.O., 27 mei 1897.
 - (2) S.O., 01 juli 1897.
 - (3) S.O., 30 juli 1897.
 - (4) S.O., 18 juni 1898.
 - (5) S.O., 23 juli 1898.
 - (6) C.O., 21 juli 1898.
 - (7) S.O., 30 augustus 1898.
 - (8) S.O., 16 juli 1899.
 - (9) S.O., 27 juli 1900.
 - (10) S.O., 13 juli 1901.
 - (11) H. LEUCHTMAN, art. Bruch, Max, in The New Grove Dictionary of Music and Musicians, o.l.v. S. SADIE, dl. 3, 6de uitg., (Londen), (1980), p. 350.
 - (12) S.O., 12 augustus 1901.
 - (13) S.O., 15 juli 1902.
 - (14) S.O., 01 augustus 1902.
 - (15) E. Deru en E. Ysaye brachten hetzelfde concerto het jaar daarop te Brussel E.O., 04 november 1904 en opnieuw in het Kursaal op 30 augustus 1906.
 - (16) E.O., 04 mei 1904 en E.O., 08 september 1904.
 - (17) E.O., 08 en 22 december 1904 en E.O., 12 januari 1905.
 - (18) S.O., 10 september 1905.
 - (19) E.O., 26 en 30 maart 1906 en 02 en 05 april 1906.
 - (20) S.O., 08 juli 1906.
 - (21) E.O., 06 februari 1909.
 - (22) C.O., 07 december 1909.
 - (23) C.O., 20 november 1909; een concert samen met A. De Greef;
C.O., 16 november 1912.
 - (24) S.O., 11 juni 1910.
 - (25) S.O., 25 juni 1911.
 - (26) E.O., 23 juni 1912.
 - (27) E.O., 27 juni 1912.
 - (28) S.O., 05 juli 1914.

¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶

OOSTENDSE AANDELEN

S.A. HOTEL DE PARIS

Een Naamloze Vennootschap gesticht te Luik vóór Meester Adolphe DETIENNE, notaris te Luik, op 11 juli 1946 en verschenen in het B.S. op 27 april 1946 onder het nummer 7465 en dit voor een periode van 30 jaar. De benoemingen van de Administrateurs en Commissaris verscheen in het B.S. onder het nummer 7466.